

αν χρειαζόμαστε βοήθεια. Κάτοικοι που τα σπίτια τους είχαν καταστραφεί προσπάθησαν να κάνουν τη διαμονή μας εκεί πιο εύκολη. Όλοι ήθελαν να μας κεράσουν έναν καφέ, ένα πιάτο φαΐ και να κάτσουν μαζί μας για να μοιραστούν παλιές αναμνήσεις από την Ελλάδα. Την Ελλάδα που τους αγκάλιασε, την Ελλάδα που τους έδωσε ένα κομμάτι ψωμί, την Ελλάδα που τους έδωσε τη δυνατότητα να συγκεντρώσουν κάποιες οικονομίες για να επιστρέψουν στην πατρίδα τους και να ξαναφτιάξουν τη ζωή τους. Δεν βρέθηκε ούτε ένας άνθρωπος να πει μία κακή κουβέντα για τους Έλληνες. «Είμαστε ευγνώμονες για όσα έχετε κάνει για εμάς και θέλουμε να σας το επιστρέψουμε». Αυτά τα λόγια άκουγα από κάθε συνομιλητή μου. Δεν μπορώ να παραβλέψω το γεγονός ότι όλα αυτά μάς τα μετέφεραν άνθρωποι που μπορεί να βρήκαν ευκαιρίες στην

Ελλάδα, βίωσαν όμως και ρατσισμό. Ας μην το ξεχνάμε.

Παρασκευή 6 Δεκεμβρίου. Δέκα ημέρες μετά το σεισμό, το Δυρράχιο και τα Τίρανα στολίζονται ενόψει Χριστουγέννων. Οι δρόμοι καθαρίζονται, τα μπάζα απομακρύνονται. Το φόβο και την ανασφάλεια διαδέχεται το πείσμα και η ελπίδα. Οι κάτοικοι έχουν αρχίσει να επιστρέφουν στις πόλεις. Όσοι μπορούν επισκευάζουν μικροζημιές που έχουν τα σπίτια τους. Αυτοί που επέζησαν παλεύουν, πλέον, για να ξαναχτίσουν τη ζωή τους από την αρχή. Τα καταστήματα, δειλά δειλά, ανοίγουν. Η Βαλεντίνια, όταν επέστρεψε από την Ελλάδα, άνοιξε ένα ψητοπωλείο. Το έκλεισε μόνο τις πρώτες δύο ημέρες μετά το σεισμό. «Η ζωή συνεχίζεται, πρέπει να προχωρήσουμε μπροστά», μας λέει χαμογελώντας.

Φεύγουμε από το Δυρράχιο με ένα πικρό χαμόγελο. Την πίκρα, όμως, διαδέχεται η ελπίδα ότι μέσα από τα συντρίμια θα οικοδομηθεί ξανά ένα καινούριο μέλλον. Μία ημέρα μετά την επιστροφή μας στην Ελλάδα χτυπάει το τηλέφωνο. Είναι ο Μπλέντι. Πήρε για να μάθει αν έφθασα καλά και να μοιραστεί την αγωνία του για τον τελευταίο μεγάλο μετασεισμό τα ξημερώματα. «Τι κάνατε», τον ρωτώ, «είστε όλοι καλά»; «Κοιμηθήκαμε πάλι έξω από τα σπίτια μας», μου απαντάει, «όλοι ήταν στους δρόμους, τα παιδιά έκλαιγαν από φόβο». Ο πόνος μάς φέρνει πιο κοντά. Οι καταστροφές διαγράφουν τα σύνορα και μας θυμίζουν ότι πρώτα και πάνω από όλα είμαστε άνθρωποι. Μπλέντι, Γκρέι, Άρτι, Άλκετ, Κώστας και Πετρίνα. Μερικοί από τους ανθρώπους που γνώρισα κάτω από αυτές τις δύσκολες συνθήκες. Εύχομαι την επόμενη φορά να συναντηθούμε υπό καλύτερες. ●

SOCIAL PLATE

SUPPORTING SOCIAL ENTERPRISES IN COMBATING POVERTY AND SOCIAL EXCLUSION

« Στήριξη των Κοινωνικών Επιχειρήσεων στην καταπολέμηση της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού »

Εταίροι Έργου

Interreg Greece-Bulgaria

C I PLATE

<https://www.socialplate.eu>, <https://foodangels.socialplate.eu>,
SocialPlate (@social_plate)

Το Πρόγραμμα Συνεργασίας INTERREG V-A «Ελλάδα- Βουλγαρία 2014-2020» συγχρηματοδοτείται από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης και εθνικούς πόρους των χωρών που συμμετέχουν σε αυτό.

